

Erich Weinert,
Das Wunder vom 1. Mai 1929

Die Schupo stand voll Todesmut
Im Kampf mit den roten Verbrechern.
Die schossen nämlich in toller Wut
Von allen Löchern und Dächern.
Die Schupo stand und wankte nicht.
So steht es im Polizeibericht.
Doch die Polizei
Blieb ruhig dabei
Und machte höflich die Straße frei.
Da sprach der Kommandeur von Berlin:
- Man hörte die Stimme beben -
„Nun müssen wir doch die Pistolen ziehn,
Sonst bleibt kein Schupo am Leben!
Doch bitte schießt nicht auf Menschen! Ihr wißt,
Daß ein Schreckschuß ebenso wirkungsvoll ist.“
Nun schoß man ein Schüßchen oder zwei,
Und die Schießerei
War bald vorbei.
So vornehm benahm sich die Polizei.
Und als man das Schlachtfeld dann besah,
Da waren viel Tote zu melden;
Und hundert Verwundete lagen da.
Da haben die Schupohelden
Den letzten Rest ihrer Mannschaft gezählt.
Und siehe da – kein einziger Schupo fehlt!
Hundert Proleten in einer Reih!
Von der Polizei
War keiner dabei!
Das war das Wunder vom Ersten Mai.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas Erich Weinert.

Arg-792-1586 (2013-01-22 19:00:32)

Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi poemon en la „LEA-Magazino“, la organo de la Libera Esperanto-Asocio por germanlingvaj landoj, kiu estas la landa sekcio de Sennacieca Asocio Tutmonda (SAT), en la speciala maja n-ro 37/2002.

Erich Weinert,
La miraklo de l' Unua de
Majo 1929

tradukita de Manfredo Ratislavo

La policistaro kun mort-defi'
en batal' kun la ruĝaj krimuloj
jen staris, dum pafis tiuj ĉi
samkiel frenezuloj.
Neŝanceliĝis, staradis kun fort'
la policistaro - laŭ la raport' -,
trankvile dum la batal-kulmin',
neniel ekcitante sin.
Sed diris tiam je la fin'
la policistestro de Berlin':
“Nun devas damen repafi ni!”
- Li parolis kun voĉo tremanta -
“Neniu el nia kompani'
alikaze ja restos vivanta!
Sed ne pafu al homoj, ĉar estas ja
timiga paf' samefika ja.”
Ĝentile la polico retenis sin.
Post du-tri pafoj jam estis fin'.
Oni vere devas laŭdi ĝin,
la policistaron de Berlin'!
Jen kuŝis surstrate multe da
vunditoj kaj pafmortigitoj.
Murditaj estis tiuj de la
heroja polica banditoj.
Ne mankis iu el la taĉment'
de la polico, sed kuŝis cent
proletoj surstrate je la fin',
dum la polico retiris sin.
Sarkasme oni nomas ĝin:
la Majan miraklor de Berlin'.

Traduko de la Germana poemo “Das Wunder vom 1. Mai 1929” de Erich Weinert en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 2002-07-08.

MR-391-1 / Arg-792-1587 (2013-01-22 18:57:06)